

II Księga Kronik

Rozdział 16

1. W trzydziestym szóstym roku panowania Asy nadciągnął przeciw Judzie Basza, król Izraela, i zbudował Rama, aby *nikt* nie mógł wychodzić od Asy, króla Judy, i wchodzić do niego. 2. Wtedy Asa wziął srebro i złoto ze skarbców domu JAHWE i domu królewskiego i posłał *je* do Ben-Hadada, króla Syrii, który mieszkał w Damaszku, mówiąc: 3. *Trwa* przymierze między mną a tobą, *jak było* między moim ojcem a twoim ojcem. Oto posyłam ci srebro i złoto. Idź i zerwij swoje przymierze z Baszą, królem Izraela, aby odstąpił ode mnie. 4. I Ben-Hadad posłuchał króla Asy, i posłał dowódców swoich wojsk przeciwko miastom Izraela. Uderzyli na Ijjon, Dan i Abelmaim oraz wszystkie miasta spichlerze Neftalego. 5. Kiedy Basza o tym usłyszał, przestał budować Rama i przerwał swoje roboty. 6. Wtedy król Asa wziął ze sobą cały lud Judy i zabrali z Rama kamienie i drewno, z którego budował Basza, a zbudował z niego Geba i Mispę. 7. A w tym czasie widzący Chanani przyszedł do Asy, króla Judy, i powiedział mu: Ponieważ polegałeś na królu Syrii, a nie na JAHWE, swoim Bogu, wojsko króla Syrii uszło ci z ręki. 8. Czyż Etiopczycy i Libijczycy nie mieli ogromnego wojska z mnóstwem rydwanów i jeźdźców? A jednak, ponieważ polegałeś na JAHWE, oddał ich w twoją rękę. 9. Oczy JAHWE przebiegają bowiem całą ziemię, aby pokazywał on swoją moc dla tych, których serce *jest* doskonałe wobec niego. Głupio postąpiłeś; z tego powodu odtąd będziesz miał wojny. 10. Wtedy Asa rozgniewał się na widzącego i wtrącił go do więzienia, bo był tym wzburzony. W tym czasie Asa uciskał także *niektórych* z ludu. 11. Ale pozostałe dzieje Asy, od pierwszych do ostatnich, są zapisane w księdze królów Judy i Izraela. 12. I w trzydziestym dziewiątym roku swojego panowania Asa rozchorował się na nogi, a choroba była bardzo ciężka. Jednak w swojej chorobie nie szukał JAHWE, lecz lekarzy. 13. I tak Asa zasnął ze swoimi ojcami, i umarł w czterdziestym pierwszym roku swojego panowania. 14. I pogrzebano go w jego grobie, który sobie przygotował w mieście Dawida. Położono go na łożu wypełnionym wonnościami i rozmaitymi maściami przygotowanymi według sztuki aptekarskiej. I rozpalono mu wielki ogień.